

Bu, bir hikayenin ilk kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!

Bana bir koyun çiz

Havacı Antoine de Saint-Exupéry, uzun süre tek başına yaşadığını, düşüncelerini paylaşacak kimsesi olmadığını, ta ki bir gün uçağı medeniyetten uzak, Sahra Çölü'nün ortasında bozulana kadar anlatır. Sekiz gün yetecek kadar suyu vardır. Kumların üzerinde uykuya dalar, denizde mahsur kalmış bir kazazedenin hissettiğinden daha fazla yalnızlık hisseder. Ama şafak vakti, yumuşak bir ses onu uyandırır. Bu bir halüsinasyon değildir: ciddi bir ifadeyle küçük bir çocuk onun önünde durur ve kibarca "Lütfen... bana bir koyun çiz" der.

Şaşkınlık içinde, anlatıcı bu garip görüntünün anlamını anlamaya çalışır. Çocuk kaybolmuş, korkmuş veya susamış görünmüyor. Sadece sakın bir ciddiyetle isteğini tekrarlar. Biraz sinirlenmiş olsa da, adam bir koyun çizmeye çalışır, ancak her çizimi reddedilir: biri hasta, diğeri koç, bir diğeri ise çok yaşlıdır. Motor tamirine geri dönmek için acele eden anlatıcı, bir kutu çizer ve koyunun içinde olduğunu söyler. Sürpriz bir şekilde, çocuk çok sevinir. Yetişkinlerin göremediği şeyi görür: kutunun içinde uyuyan mükemmel bir koyun.

Böylece, çölün bu sakın köşesinde, anlatıcı Küçük Prens ile tanışır; başka bir dünyadan gelen, gizem dolu, dünyayı yetişkinlerin uzun zamandır unuttuğu gözlerle gören bir varlık.

Metinden en önemli bilgilerin notlarını alın!

Notlarınız şu şekilde olabilir:

Zihin haritası

Tablo

Çizim, vb.

